

השכינה הולכת עימם בגלותם לשמור עליהם, **וּכְתִיב** (ישעיה סג) **בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר** כי השכינה עצמה גם בצר עם ישראל ולה עצמה צר בצרתם של ישראל. **וְדָא הוּא לָךְ** ולכן כתוב לך כלומר שאומר לה ו"א אם לא תדעי לרעות את עצמך עם בניך. **הַיָּפָה בְּנָשִׁים, הַיָּפָה, אֵיחֵי אִמְרַת דְּאֵיחֵי אוֹפְמָתָא, בְּמָה דְּאֵתְ אָמַר** היא אמרה שהיא שחורה כמו שכתוב (שיר השירים א) **שְׁחֹרָה אֲנִי** וכוונתה על זמן הגלות שרגליה יורדות מות והחיצונים טובבים אותה והיא עניה וגולה וטורה. **וְאֵיחֵי אָמַר לְגַבְיָהּ** וז"א אומר לה כי אע"פ שהיא נראית כעת שחורה ויופיה נעלם בגלות, **יָפָה אַתְּ, שְׁפִירְתָּא, הַיָּפָה בְּנָשִׁים, שְׁפִירְתָּא אֵיחֵי עַל כָּל דְּרַגְיִין**, בזמן הגאולה את יפה ולא סתם יפה אלא היפה בנשים כלומר יפה מכל מדרגות העליונות הכלולות בה והתחתונות שהיא ראש להם **וּכְתִיב** (שיר השירים א) **יָפָה אַתְּ רַעֲיָתִי**.

השכינה מטיבה לישראל אע"פ שאינם ראויים לכך והקב"ה מרבה שפע וחסדים לשכינה

דְּבַר אַחַר הַיָּפָה בְּנָשִׁים פירוש אחר במה שאומר לה שהיא היפה בנשים, **טְבָתָא בְּטִיבוֹ. דְּעֵבִידַת טִיבוֹ לְבִנְהָא, בְּטְמִירוֹ בְּגַנְיֹו** שהיא טובה בחסדים טובים כי עושה חסדים לבניה בהסתר והעלם שלא יקטרגו החיצונים. **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְגִי טָב עֲלֵיהָ, כָּל מָה דְּעֵבִידַת לְבִנְהָא בְּטְמִירוֹ בְּגַנְיֹו, אַף עַל גַּב דְּלֹא מְבַשְׂרֵן עוּבְדִין** והקב"ה מרבה טובה ושפע אליה כנגד החסדים הטובים שהיא

עושה עימנו בהסתר והעלם אע"פ שאין ראויים לכך בכשרון המעשים. **מִכָּאֵן** דַּאתְחַזִּי לְאָבָא כַּד אֲמָא רַחֲמָא עַל בְּנִין וְתֵאִיב עֲלֵיהּ כָּל מַה דְּעֵבְדַת לְבִנְהָא רַחֲמִין בְּטַמְיֵרוּ אַף עַל גַּב דְּלֹא מִכְשָׁרָן עוֹבְדוּי וּמִכָּאֵן יֵשׁ לְלִמּוּד שְׂרָאוּי לְאָבָא כַּאֲשֶׁר הוּא רּוֹאֵה אֶת הָאֲמָא אוֹהֶבֶת אֶת בְּנֵיהּ וְחוֹשֶׁקֶת בְּהֵם שִׂיחִיהּ טוֹב בְּעֵינֵי כָל מַה שְׁעוֹשֶׂה בְּאִהְבָּה לְבִנְיָהּ בְּהֵעֵלֵם אֵע"פ שֶׁלֹּא הִכְשִׁירוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְלֹא מְגִיעַ לְהֵם מְצַד מַעֲשֵׂיהֶם כְּמוֹ שֶׁהִקְבִּ"ה טוֹב בְּעֵינֵי מַה שֶׁהַמְּלָכוֹת מִיִּטְיְבָה לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת אֵע"פ שֶׁאֵינֶם רְאוּיִים לְכָךְ מְצַד מַעֲשֵׂיהֶם.

משה רבנו רצה שפרשת בן סורר ומורה לא תכתב בתורה אך הקב"ה אמר לו שזה לטובת ישראל

אָמַר רַבִּי אֲבָא, תְּנוּהֵנָּא עַל הָהוּא דְּכֶתִיב אני תמה על מה שכתוב, (דברים כא) **כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה וְגו', וְתִפְשׁוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו', וְתַגִּינוּ, וְדָבַחְתָּהּ שְׁעֵתָא** **אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידְהוּא לְמֹשֶׁה כְּתוּב** ולמדנו שכאשר אמר הקב"ה למשה לכתוב פרשה זו של בן סורר ומורה. **אָמַר לִיהּ מֹשֶׁה, מָאִרְיָה דְּעֵלְמָא, שְׂבִיק דָּא, אֵית אֲבָא דְּעֵבִיד כְּדִין לְבִרְיָה** אמר לו משה רבינו רבונו של עולם תניח פרשה זו ולא נכתוב אותה, וכי יש אב שיעשה כך לבנו שיתאכזר עליו להביאו להרגו בבית דין. **וּמֹשֶׁה מִרְחִיק הָוָה חָמִי בְּחִכְמָתָא, כָּל מַה דְּזִמִּין קְדָשָׁא בְּרִידְהוּא לְבִנְי יִשְׂרָאֵל** ומשה רבנו ראה למרחוק בחכמתו כל מה שעתיד הקב"ה לדון לבני ישראל

כבן סורר ומורה ולהענישם לכן **אָמַר, מָאֲרִיָּה דְעֶלְמָא, שְׂבוּק מְלָה**
דָּא ביקש מהקב"ה רבונו של עולם הנח לפרשה זו שלא נכתוב אותה. **אָמַר לִיה**
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה, חֲמִינָא מַה דְאַתְּ אָמַר, כְּתוּב
וְקִבַּל אֲנִי אמר לו הקב"ה למשה אני רואה מה שאתה אומר אבל תכתוב אותה
בכל אופן ותקבל שכר. **אֵת יְדַעַת וְאֲנָא יְדַע יְהִיר** כי אמנם אתה יודע
שאני אקרא להם בן סורר ומורה אבל אני יודע יותר ויודע אני שיהיה זה רק לתקנתן של
ישראל. **מַה דְאַתְּ חָמִי, עָלֵי תְהוּא עוֹבְדָא. דְרוּשׁ קָרָא**
וְתִשְׁבַּח מה שאתה רואה עלי המעשה הזה שאני אדון בעצמי לעם ישראל כבן סורר
ומורה אין זה כך כי אביאנו לבי"ד דעתיקא הנוטים תמיד לזכות וכמו שתדרוש בפרשה
ותראה.

איש הוא הקב"ה בן הם עם ישראל בקול אביו ובקול אמו אלו זו"ן
בְּתֵהִיא שְׁעֵתָא רְמִז לִיה לְיוֹפִיא"ל, רַבְּנָא דְאוּרִיָּתָא
באותה שעה רמז הקב"ה ליופיא"ל שר התורה, **אָמַר לְמֹשֶׁה,**
אֲנָא דְרִישָׁנָא לְהֵאֵי קָרָא אמר יופיא"ל למשה רבינו אני אדרוש לפניך את
הפרשה הזו. **כְּתִיב כִּי יְהִיָּה לְאִישׁ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,**
דְכְתִיב מה שכתוב כי יהיה לאיש, איש הוא הקב"ה כמו שמצינו שכתוב, (שמות טו)
יְהוֹה אִישׁ מְלַחֵמָה. בֵּן, דָּא יִשְׂרָאֵל בן, הם עם ישראל שכתוב עליהם
בני בכורי ישראל וכן בנים אתם לה' אלהיכם. **סוֹרֵר וּמוֹרֶה, דְכְתִיב,** (הושע
ד) **כִּי כִפְרָה סוֹרֶרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל** שגרמו בעוונותיהם להפיל נצוצות

הקדושה בתוך קלי' נוגה הנקראת פרה סוררה מדרך הקדושה ומורה היינו שמורים לעצמם להתיר הרצועה עד שהם בתוך הקליפה ממש. **אִינְנוּ שׁוֹמְעֵי בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל** אביו ואימו של עם ישראל הם ז"ן קוב"ה וכנסת ישראל. **וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ, דְּכִתְיִב** היינו ששלחו לו ע"י הנביאים דברי מוסר שיחזור בתשובה כמו שכתוב, (מלכים ב יז) **וַיַּעַד יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בְּיַד כָּל נְבִיאֵי כָּל חוּזָה וְגוֹ'.** **וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם,** ועם ישראל לא האזין לדברי הנביאים ולאזהרותיהם כי גבר בו צד הרע **דְּכִתְיִב וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶל יְהוָה וְגוֹ'.** **וְתַפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, בְּדַעְתָּא חֲדָא. בְּהַסְכָּמָה חֲדָא** [קייג] הם אבא ואימא כיון שעוונותיהם הגיעו עד לאו"א גם הם תופסים בו בדעה אחת ובהסכמה אחת עם ז"ן וגם מדת הרחמים מסכימה עם מדת הדין לדון את ישראל על רוב עוונם.

זקני עירו ז"ת דעתיק שער מקומו מוסף שבת הנוק' עולה לאבא וז"א לאריך **וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל זְקֵנֵי עִירוֹ וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמוֹ. אֶל זְקֵנֵי עִירוֹ, אֶל זְקֵנֵי עִירָם, וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמָם, מִיבְּעֵי לֵיהּ,** היה צריך לומר אל זקני עירם ואל שער מקומם כי מדבר באב ואם שניהם יחד ולמה אמר אל זקני עירו ושער מקומו בלשון יחיד. **מֵאֵי אֶל זְקֵנֵי**

אור הרשב"י

[קייג] כי אפילו האם כבר ראתה כי כלתה ומברחת זו את זו כדרכבם, אלא הסכימו שתי מדת הדין והיינו בדעתא חדא ולא שמדת המדות יחד מרוב פורענותם. אור יקר.

הלימוד היומי